

"Gud, som skapade dig utan din hjälp, kan inte frälsa dig utan din hjälp"

Det här exemplet på feghet skriver jag av ur ett brev för att du inte skall ta efter det:

”Självfallet tackar jag dig, fader, för att du tänker på mig, för jag behöver många förböner. Men när du ber Herren om att han skall göra mig till en 'apostel' skulle jag även vara tacksam om du inte insisterade särskilt mycket på att han skall kräva att jag ger upp min frihet”.

(Plogfåran, nr. 11)

28 augusti

Just därför förstår jag mycket väl biskopens av Hippo ord [S:t Augustinus], som är en underbar hyllning till friheten: *Gud, som skapade dig utan din hjälp, kan inte frälsa dig utan din hjälp*. Var och en av oss, även du och jag, har nämligen alltid möjligheten - den sorgliga möjligheten - att göra uppror mot Gud, att förkasta Honom - kanske genom vårt handlande eller genom att ropa: *Honom vill vi inte ha till kung*.

Fråga nu er själva (jag rannsakar också mitt samvete) om ni bestämt och orubbligt håller fast vid att ha valt Livet. När du hör Guds kärleksfulla röst som uppmanar dig att bli helig, svarar du fritt ”ja”? Låt oss ännu en gång vända vår blick mot Jesus, då Han talar till

människorna i Palestinas städer och landsbygd. Han vill inte tränga sig på. ”*Om du vill bli fullkomlig...*” säger Han till den rike unge mannen.

Ynglingen ville inte fatta vinken och Evangeliet säger att han *abiit tristis*, gick sin väg bedrövad. Det är därför som jag ibland har kallat honom för ”sorgfågeln.” (1) Han förlorade sin glädje för att han vägrade överlämna sin frihet åt Gud. (Guds vänner, nr. 23-24)

(1) På spanska låter orden *ave triste* (ledsen fågel) nästan som det latinska *abiit tristis* (han gick sin väg bedrövad).